

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 marca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że J. M. jako pracownik u płatnika składek (...) spółka cywilna M. K. i A. S. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym : emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 sierpnia 2015 roku.

W uzasadnieniu decyzji wskazano, iż w ocenie organu rentowego zawarta umowa o pracę była pozorna i w związku z tym nieważna. Organ podniósł, iż świadczą o tym takie okoliczności jak brak wcześniejszego tytułu wnioskodawczynie do ubezpieczeń, krótkotrwałość wykonywania zatrudnienia, brak dowodów wykonywania umówionej pracy, brak ewidencji czasu pracy i brak przeszkolenia w zakresie BHP / decyzja z uzasadnieniem w aktach ZUS/.

W dniu 9 maja 2016 roku wnioskodawczynie złożyła odwołanie od powyższej decyzji. W uzasadnieniu wskazała, iż faktycznie wykonywała pracę w spornym okresie czasu. Jej ciąża nie była zaplanowana. Braki w dokumentach pracowniczych wynikają z niedociągnięć księgowej firmy oraz kłopotów wspólników spółki, gdzie jeden z nich został aresztowany /odwołanie k- 2-3/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie. Podtrzymał argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji / odpowiedź na odwołanie k- 6-8/.

Zainteresowana M. K., współnik spółki cywilnej (...) przyłączyła się do stanowiska wnioskodawczynie, drugi współnik A. S. nie zajął stanowiska w sprawie ani osobiście podczas rozprawy z uwagi na nieobecność ani nie złożył żadnych pism procesowych. A. S. osobiście odebrał wezwanie na rozprawę / oświadczenie zainteresowanej M. K. 00:02:01 CD koperta k-84/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 28 stycznia 2015 roku przedsiębiorcy M. K. i A. S. zawarli umowę spółki, na mocy której rozpoczęli prowadzenie spółki cywilnej pod nazwą AXEL C. od dnia 1 lutego 2015 roku, z siedzibą w Z., ul. (...). Umowa spółki została zawarta na czas nieograniczony. Do reprezentowania spółki przed urzędami i innymi organami została umocowana M. K.. W zyskach i stratach wspólnicy mieli uczestniczyć w częściach równych po 1/2 każdy / umowa spółki w aktach ZUS, niesporne/.

W dniu 1 sierpnia 2015 roku wnioskodawczynie J. M. zawarła umowę o pracę z działającą w imieniu spółki cywilnej (...). Na mocy tej umowy wnioskodawczynie została zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem brutto 2800 zł na stanowisku przedstawiciela handlowego. Jako termin rozpoczęcia pracy wskazano dzień zawarcia umowy – 1.08.2015 roku. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano siedzibę spółki w Z. i teren całej Polski. / umowa o pracę w aktach ZUS/.

W dniu 17 sierpnia 2015 roku wnioskodawczynie wykonała wstępne badanie profilaktyczne w Wojewódzkim Ośrodku Medycyny Pracy w Ł., przy ul. G. i orzeczeniem lekarskim nr (...) wobec braku przeciwwskazań do pracy na stanowisku pracownika magazynu odzieżowego z obsługą komputera stwierdzono, że jest zdolna do wykonywania pracy na stanowisku. / orzeczenie lekarskie w aktach ZUS/.

Wnioskodawczynie przed podjęciem zatrudnienia u zainteresowanych świadczyła pracę przez firmę (...) jako pracownik tymczasowy w firmie użytkownika BSH na umowę o pracę i w firmie (...). Następnie pracowała na umowę zlecenie w firmie (...) jako sprzedawca a następnie odbywała staż na stanowisko kierownika. Jej zatrudnienie w tej firmie trwało 8 miesięcy. Po zmianie franczyzobiorcy wszyscy pracownicy zostali zwolnieni. Wnioskodawczynie zdecydowała się wyjechać do pracy za granicą. Od stycznia do czerwca 2015 roku wnioskodawczynie pracowała za granicą w Holandii / świadectwa pracy, umowy zlecenia koperta k- 22, zeznania wnioskodawczynie 00:02:17 w zw z zeznaniami 01:10:00 CD koperta k-84/

Wnioskodawczynie dowiedziała się o ofercie pracy u zainteresowanych z ogłoszenia zamieszczonego na portalu internetowym (...). W ramach zatrudnienia w spółce (...) wnioskodawczynie przede wszystkim wykonywała prace w magazynie mieszczącym się w Z. , przy ul (...). Magazyn mieścił się na parterze domu mieszkalnego. Wnioskodawczynie miała tam swoje biurko, krzesło i komputer. Porządkowała magazyn, przyjmowała zwroty od klientów, zwroty z marketów, obsługiwała klientów w sklepie firmowym mieszczącym się pod tym samym adresem. Ponadto wnioskodawczynie prasowała towar , segregowała go i pakowała. W ramach przyjmowania zwrotów wnioskodawczynie przeliczała czy zgadza się faktyczna ilość zwracanego towaru z dokumentami , czy towar jest nieuszkodzony. Następnie prasowała i metkowała zwrócony asortyment.. Na prośbę H. J. wnioskodawczynie przygotowywała towar do wysyłki do sklepu na wybrzeże. Spółka współpracowała z 49 marketami które zwracały towar.

Wnioskodawczynie odbierała również telefony od klientów w sprawie przygotowania towaru do dosłania. Wnioskodawczynie między innymi obsługiwała E. O. , która prowadziła sklep z odzieżą nad morzem w G.. W 2015 roku była ona 1-2 razy w miesiącu w magazynie w sezonie letnim. Było to związane z prowadzeniem sprzedaży nad morzem w sezonie urlopowym. E. O. kontaktowała się również z wnioskodawczynią telefonicznie . Osobiście rozmawiała z wnioskodawczynią w magazynie o wzorach i czy będzie szyty nowy asortyment.

W miesiącu lipcu , sierpniu i wrześniu 2015 roku w z wnioskodawczynią kontaktowała się również H. J. , prowadząca sklep na wybrzeżu w R. , którą firma (...) zatrudniała do handlu na podstawie umowy zlecenia. Raz osobiście była w magazynie w Z. po towar i rozmawiała o tym z wnioskodawczynią , kilka razy rozmawiała z nią przez telefon o przysłaniu wysprzedanych asortymentów w konkretnych rozmiarach./ zeznania wnioskodawczynie 00:02:17 w zw z zeznaniami 01:10:00, zeznani M. K. 00:32:25 w zw z 01:17:17 , zeznania świadków E. O. 00:48:44 , H. J. 00:55:32 CD koperta k-84/

Wnioskodawczynie miała określone godziny pracy od 8-16 i w tych godzinach świadczyła pracę.W zależności od potrzeb zdarzało się ,że przychodziła wcześniej lub wychodziła później z pracy . Zdarzało się również ,że pracowała w niedzielę , kiedy razem z M. K. jeździła handlować na rynek. Ponadto wnioskodawczynie pojechała razem z właścicielką z towarem na wybrzeże do sklepów do których był dostarczany towar. Wnioskodawczynie miała codziennie kontakt z M. K. , która mieszkała w tym samym budynku. Ona zostawiała co dziennie dla wnioskodawczynie polecenia odnośnie zadań do wykonania na dany dzień a wnioskodawczynie po skończonej pracy przedstawiała informację o stanie magazynu i wykonanej pracy zeznania /wnioskodawczynie 00:02:17 w zw z zeznaniami 01:10:00, zeznani M. K. 00:32:25 w zw z 01:17:17 CD koperta k- 84/.

M. K. podjęła decyzję o zatrudnieniu pracownika ponieważ była jej potrzebna pomoc przy prowadzeniu hurtowni. A. S. był partnerem M. K. .W okresie zatrudnienia wnioskodawczynie byli oni w konflikcie, który doprowadził do rozstania. Wnioskodawczynie jest matką dwójki małych dzieci i brakowało jej czasu na pogodzenie obowiązków domowych i zawodowych. Firma (...) zajmuje się handlem i szyciem odzieży bawełnianej , głównie damskiej . Są to ubrania bawełniane. W niewielkim stopniu posiada również odzież męską. Ogółem firma prowadzi obrót 200 modelami ubrań. /zeznania M. K. 00:32:25 w zw z 01:17:17 CD koperta k- 84/.

Wnioskodawczynie J. M. stała się niezdolna do pracy w dniu 1 października 2015 roku. Wnioskodawczynie urodziła syna w dniu 8 kwietnia 2016 roku / skrócony odpis aktu urodzenia koperta k-22, niesporne./

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie opierając się na zeznaniach wnioskodawczynie, zainteresowanej M. K. oraz świadków H. J. i E. O. a ponadto na dokumentach załączonych do akt sprawy, w tym aktach ZUS. W ocenie Sądu zeznania wnioskodawczynie , zainteresowanej i świadków są wiarygodne. Są one spójne, konsekwentne ,wzajemnie potwierdzają się i uzupełniają. Sąd nie dopatrzył się żadnych okoliczności pozwalających odmówić im wiarygodności. Wnioskodawczynie w sposób jasny i logiczny wytłumaczyła jakie były jej motywy skłaniające do podjęcia pracy oraz okoliczności w jakich nawiązała kontakt z firmą (...). Wnioskodawczynie wcześniej pracowała dorywczo zarówno jako pracownik, pracownik tymczasowy i zleceniobiorca, w tym też za granicą w Holandii. Do podjęcia pracy po powrocie z zagranicy skłoniła ją sytuacja osobista i konieczność zapłacenia długów, przez które była w stosunku do niej wszczęta egzekucja komornicza. Ta

okoliczność spowodowała, że prosiła pracodawcę o wypłacenie wynagrodzenia gotówką do ręki a nie przelewem na konto. Zainteresowana również w sposób przekonywujący wskazała co nią kierowało przy podjęciu decyzji o zatrudnieniu pracownika. Sytuacja finansowa firmy była na tyle dobra, że miała na to fundusze a jednocześnie współpraca z dużą ilością marketów mogła prognozować zarówno duże obroty i zyski jak i znaczną ilość obowiązków. Zainteresowana wyjaśniła, że była wówczas w konflikcie ze swoim życiowym partnerem a jednocześnie współnikiem, który przestał pomagać jej przy prowadzeniu firmy. To uzasadniało potrzebę zatrudnienia osoby do pomocy w magazynie. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie jednoznacznie wynika, iż wnioskodawczyni faktycznie świadczyła pracę u zainteresowanej. Potwierdzili to świadkowie oraz świadczy o tym rozeznanie wnioskodawczyni w wykonywanych czynnościach. Nie sposób zanegować konieczności wykonywania prostych prac jakimi niewątpliwie jest metkowanie, prasowanie czy pakowanie towaru. Jednocześnie prace te są czasochłonne i żmudne. W połączeniu z obsługą klientów podolewanie tym obowiązkom przez jedną osobę może nastroczać wiele trudności i być nie do pogodzenia z opieką nad dwojgiem małych dzieci.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 121) pracownicy, to jest osoby fizyczne pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Stosownie zaś do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r. poz. 159) osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

W myśl art. 4 w ust 1 i 2 wskazanej wyżej ustawy zasiłkowej ubezpieczony podlegający obowiązkowo ubezpieczeniu nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego. Z kolei zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 pkt 1 analizowanej ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego urodziła dziecko. Natomiast, jak stanowi art. 4 w ust 1 i 2 ustawy zasiłkowej, ubezpieczony podlegający obowiązkowo ubezpieczeniu nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że między wnioskodawczynią a zainteresowanymi doszło do zawarcia umowy o pracę, która stanowiła podstawę do zastosowania w/w regulacji i przyjęcia, że J. M. podlega ubezpieczeniom. Ważność tej umowy została przez organ rentowy niesłusznie zakwestionowana. Niewątpliwie bowiem sporna umowa o pracę nie została zawarta dla pozorów, jest ważna i nie ma do niej zastosowania przepis art. 83 k.c.

O uznaniu stosunku łączącego strony za stosunek pracy rozstrzygają przepisy prawa pracy. Zgodnie z treścią art. 22 § 1 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Do cech pojęciowych pracy stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika w ramach stosunku pracy należą osobiste i odpłatne jej wykonywanie w warunkach podporządkowania. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2006 r. III AUa 433/2005, Wspólnota (...)). Podleganie pracowniczemu tytułowi ubezpieczenia społecznego jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek

ubezpieceniowych, ile legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy (patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2005 r. o sygn. akt II UK 43/05, OSNAPiUS rok 2006/15 – 16/251).

Nawiązanie stosunku pracy powoduje konsekwencje prawne nie tylko w sferze prawa pracy, ale i w innych dziedzinach prawa. Jednym z takich skutków jest prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego na wypadek ziszczenia się określonych w ustawie warunków. Skutek ten po ich spełnieniu powstaje z mocy prawa. Nie można zatem wiązać zawarcia umowy o pracę, choćby zmierzała wyłącznie do uzyskania świadczeń ubezpieczeniowych, z zamiarem obejścia prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 r. II UK 320/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 122; zdanie odrębne do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r. II UK 278/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 116). Cel w postaci objęcia ubezpieczeniem społecznym i uzyskania z niego świadczeń nie jest bowiem sprzeczny z ustawą ani nie zmierza do jej obejścia, a przeciwnie - co zostało już wcześniej podniesione - jest konsekwencją uzyskania statusu pracownika.

Zgodnie z art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów.

Z czynnością prawną pozorną mamy do czynienia wówczas, gdy występują łącznie następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozorów, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozorów, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych, jakie prawo łączy z tego typu i treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczonymi a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie stron na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana. Jednakże zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z dnia 14 marca 2001 roku (sygn. akt III UKN 258/00, opubl. OSNAP 2002/21/527), nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował. Nie wyklucza to rozważenia, czy w konkretnym przypadku zawarcie umowy zmierzało do obejścia prawa (art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p.).

O czynności prawnej mającej na celu obejście ustawy można mówić wówczas, gdy czynność taka pozwala na uniknięcie zakazów, nakazów lub obciążeń wynikających z przepisu ustawy i tylko z takim zamiarem została dokonana. Nie jest natomiast obejściem prawa dokonanie czynności prawnej w celu osiągnięcia skutków, jakie ustawa wiąże z tą czynnością prawną. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalno-rentowego, chorobowego i wypadkowego, podjęcie zatrudnienia w celu objęcia ubezpieczeniem i ewentualnego korzystania ze świadczeń z tego ubezpieczenia nie może być kwalifikowane, jako obejście prawa.

W sytuacji, gdy wolą stron zawierających umowę było faktyczne nawiązanie stosunku pracy i doszło do świadczenia pracy za wynagrodzeniem, sama świadomość jednej ze stron umowy, a nawet obu stron, co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie daje podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2008 r., sygn. akt II UK 334/07, opubl. L.).

Sąd Okręgowy podziela również pogląd Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 25 stycznia 2005 r. II UK 141/04, OSNP 2005/15/235), w którym to Sąd Najwyższy stwierdza, że stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy (art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.).

Nadto nadmienić należy, że w niniejszej sprawie to na organie rentowym spoczywał ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli, a więc, że nie miały zamiaru wywołania żadnych skutków prawnych, gdyż pracownik nie podjął wykonywania pracy, a pracodawca świadczenia tego nie przyjmował. Z tych bowiem faktów

organ rentowy wywodzi skutki prawne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2007 r., I UK 269/2006, LEX nr 328015).

Sąd Okręgowy w całości podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 24 lutego 2010 roku w sprawie o sygn. akt II UK 204/09 (Lex nr 590241), że o tym czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Istotne więc jest, aby stosunek pracy zrealizował się przez wykonywanie zatrudnienia o cechach pracowniczych.

W uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2010 roku w sprawie o sygn. akt I UK 43/10 (Lex nr 619658) wskazano, że umowa o pracę jest zawarta dla pozorów, a przez to nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a podmiot wskazany jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, czyli strony z góry zakładają, że nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 205, poz. 1585 ze zm.) wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalnego i rentowych oraz wypadkowego i chorobowego, to podjęcie zatrudnienia w celu objęcia tymi ubezpieczeniami i ewentualnie korzystania z przewidzianych nimi świadczeń nie jest obejściem prawa.

W świetle poczynionych w rozpoznawanej sprawie ustaleń faktycznych nie można mówić o pozorności oświadczeń woli w zawarciu umowy o pracę. Postępowanie dowodowe wykazało bowiem, że wnioskodawczyni pracę podjęła i ją świadczyła, a pracodawca – świadczenie to przyjmował, płacąc umówione wynagrodzenie. J. M. wykonywała w spornym okresie pracę u płatnika składek. Zajmowała się porządkowaniem hurtowni odzieży, odbierała od kontrahentów zwroty towaru, sprawdzała ilość i stan zwróconych ubrań oraz zgodność z dokumentami. Prasowała ubrania, przygotowywała je do wysyłki, metkowała i pakowała. Ponadto odbierała od klientów telefony, przygotowywała zamówiony towar, pakowała go, zamawiała kurierów i robiła wysyłki. Ponadto obsługiwała klientów w sklepie, włącznie z wpuszczaniem ich na teren posesji przez furtkę. Wnioskodawczyni pracowała codziennie w ustalonym czasie od 8.00 do 16.00 a na polecenie pracodawcy jeździła z nią na rynek i do odbiorców na wybrzeżu. Sam fakt, iż wnioskodawczyni była w ciąży podejmując zatrudnienie nie świadczy o pozorności umowy w świetle ustaleń, iż pracę faktycznie wykonywała. Ponadto w ocenie Sądu należycie zostały wyjaśnione i uprawdopodobnione motywy związane z zatrudnieniem wnioskodawczyni, zarówno motywacja wnioskodawczyni jak i pracodawcy. Nieuzasadniony jest zatem zarzut organu rentowego,

że płatnik składek nie miał potrzeby gospodarczej zatrudnienia pracownika na stanowisku, jakie powierzono ubezpieczonej. Nie ulega wątpliwości, że praca wnioskodawczyni była uzasadniona i potrzebna w firmie. Wykonywała ona proste ale czasochłonne i żmudne zadania. Jednoosobowo, współniczka M. K. nie była w stanie pogodzić opieki nad dwojgiem małych dzieci z prowadzeniem produkcji i hurtowni.

Jednocześnie ustalone okoliczności faktyczne sprawy uprawniają Sąd do oceny wynagrodzenia określonego w zawartej umowie o pracę. Zgodnie z art. 78 k.p. wynagrodzenie za pracę powinno być tak ustalone, aby odpowiadało w szczególności rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganym przy jej wykonywaniu, a także uwzględniało ilość i jakość świadczonej pracy. Otrzymywana przez skarżącą kwota wynagrodzenia 2.800,00 zł brutto, biorąc pod uwagę zakres wykonywanych czynności, nie może być uznana za wygórowaną. Sytuacja finansowa płatnika składek była na tyle dobra, że mógł on w tamtym okresie czasu zatrudnić osobę z takim wynagrodzeniem. Sytuacja ta uległa na przestrzeni ostatnich dwóch lat zmianie i wnioskodawczyni po powrocie do zatrudnienia po urodzeniu dziecka pracuje już na 1/4 etatu z wynagrodzeniem proporcjonalnie niższym. Jak wyjaśniła zainteresowana zamierza firmę zlikwidować z uwagi na pogarszającą się sytuację ekonomiczną zakładu i utracenie kontraktów ze wszystkimi marketami.

Ostatecznie z całą stanowczością należy podkreślić, że w momencie zatrudnienia wnioskodawczyni nie wiedziała, że była w ciąży. Dowiedziała się o tym we wrześniu 2015 roku co pozwoliło jej jeszcze świadczyć pracę. Sam fakt zajścia w ciążę pracownicy nie może jej dyskryminować na rynku pracy ani a priori stanowić dowód na pozorność zawartej

umowy. Zasadniczą jednak kwestią dla oceny realności umowy o pracę pomiędzy odwołującą a płatnikiem składek, jest to, że wnioskodawczyni faktycznie świadczyła pracę na rzecz firmy (...)

Na mocy art. 83 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących m.in. zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i przebiegu ubezpieczeń, a zatem ma prawo do kwestionowania podstaw ubezpieczenia w tym umów o pracę, jako że rodzą one skutki w dziedzinie ubezpieczeń społecznych.

Jednak w takiej sytuacji to na organie rentowym spoczywa obowiązek udowodnienia pozorności umowy lub jej sprzeczności z zasadami współzycia społecznego, w myśl art. 6 k.c. Stanowisko takie zajął także Sąd Najwyższy np. w wyroku z dnia 15 lutego 2007 r., I UK 269/06, OSNP 2008 nr 5-6, poz. 78, w którym stwierdził, iż na organie rentowym, który przyjął zgłoszenie do ubezpieczenia pracowniczego i nie kwestionował tytułu tego zgłoszenia oraz przyjmował składki, spoczywa ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli.

Zdaniem Sądu Okręgowego, organ rentowy w żaden sposób nie udowodnił, iż zakwestionowana przez niego umowa o pracę miała charakter pozorny, czy była sprzeczna z zasadami współzycia społecznego. Profesjonalny pełnomocnik reprezentujący Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie zgłosił, w toku procesu wniosków dowodowych pozwalających na podzielenie czynionych przez niego zarzutów. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie tylko potwierdził fakt wykonywania przez ubezpieczoną pracy na rzecz płatnika, ale wykluczył pozorny charakter zatrudnienia.

O pozorności można mówić jedynie wówczas, gdy oświadczenie woli złożone jest drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. A zatem gdy strony niejako udawałyby, że dokonują jakiejś czynności prawnej np. zawierają umowę o pracę. Firma (...) chciała zatrudnić skarżącą, jako przedstawiciela handlowego licząc na dalszy rozwój firmy i miały ku temu faktyczne powody. Jak trafnie wyjaśniła zainteresowana aby wnioskodawczyni mogła podjąć takie zadania musiała najpierw poznać asortyment jakim handlowała spółka a jednocześnie uporządkować towar w hurtowni. Początkowy okres zatrudnienia zainteresowana traktowała jako wdrażanie się wnioskodawczyni. Dlatego też poza nielicznymi wyjazdami poza firmę, wnioskodawczyni całe dni spędzała na pracy w hurtowni. Wykonywała tam proste ale niezbędne dla funkcjonowania firmy prace. Wnioskodawczyni świadczyła pracę i otrzymywała stosowne wynagrodzenie. A zatem niewątpliwie brak było po obydwu stronach zgody na zatrudnienie pozorne. Ponadto nie może umknąć uwadze okoliczność, że wnioskodawczyni wykonywała pracę pod bezpośrednim i osobistym nadzorem zainteresowanej, która codziennie kontrolowała wnioskodawczynię, wydawała jej wiążące polecenia co do pracy i rozliczała z wykonanych zadań. Nie ma zatem w ocenie Sądu wątpliwości, że praca świadczona przez wnioskodawczynię była pracą podporządkowaną w rozumieniu przepisów prawa pracy.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że J. M. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u współników spółki cywilnej (...) i A. S. od dnia 1 sierpnia 2015 roku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego, wypożyczając akta rentowe.
30.10.2017